

Rijsenhavns Vedkommende, maa komme til en Omordning, er utvivlsomt. Forholdet er nemlig saaledes, at f. Ex. paa Sølvadens Kaserne opbevares i den øverste Etage, som den kaldes, skønt det kun er et Loft, Beholdninger af Munderings-sager og Vaaben for 6 Batailloner, og kommer der engang Ild, er det min Overbevisning, at det Alt vil gaa rebningsløst tabt. I Citabellet er Forholdet saaledes, at i den Bygning, hvor Vaaben og Munderings-sager opbevares, er der tillige Marketereri og Boliger for Underofficerer. Jeg tror, at her er Tilfælde, hvor man maa gaa til en Omordning, naar man ikke vil risikere, at Alt skal gaa tabt ved et Ulykkestilfælde, hvis Følger ville være saameget større, som saadanne Tab ofte ikke kunne erstattes i rette Tid.

Berg: Det ærede Medlem, som nu talte, gav mig for et Tilsvær, som jeg ikke havde ventet af ham, thi det forekommer mig, at det ikke var rigtig logisk. Det ærede Medlem meddelte nemlig Thinget, at han i et Folkethingsudvalg havde fremsat en mundtlig Motivering af et Forslag, der gik ud paa at anbringe 10 Depotkapitainer, een ved hvert af ham supponeret Regiment. Hans Forslag blev imidlertid forkastet i Folkethinget og blev ikke optaget i Landstinget, men blev forandret der, og senere under de hemmelige Forhandlinger, idet vi fik 10 Liniekapitainer istedetfor 10 Forstærkningskapitainer. Nu mener det ærede Medlem, at vi andre skulle ved Forhandlingerne af denne Sag ikke blot hufte, men ogsaa godkjende hans mundtlige Motivering af hans Forslag. Ja, det ærede Medlem kan sige til mig, at det bør jeg gjøre, thi jeg forstaaer mig ikke derpaa — det var ialtsald Kanten i, hvad han sagde før — men jeg fryder det fra mig og lader det gaa videre. Den høitærede Minister har nemlig heller ikke rigtig opfattet det, han maa da heller ikke forstaa sig derpaa. Det er altsaa en Feil, at den høitærede Minister ikke har udført den mundtlige Motivering, som det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) har fremsat i et Udvalg angaaende den Sag. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem fra Stege (Boisen), var han ogsaa enig med sin ærede Kollega fra Randers (N. P. Jensen) — og det glæder mig —, thi han støttede sig ikke til Folkethinget, hvad han jo heller ikke saa let kunde, da Flertallet her har modfat sig Forslaget og forkastet det ved 2den Behandling, men henholdt sig til, at han i 1872, da han som ungt Menneſke kom herind i Thinget, havde fremsat Noget, som han i senere Betænkninger udtrykkelig har erkjendt, at han gik fra, og som jeg tror, at vi ogsaa ved mange Folkethingsafstemninger have forkastet. Jeg siger kun dette for at tage den almindelige Reservation, at de Herrer ikke maa komme til os nu med deres Tillæg og gjøre Forbring paa, at alle mulige

Udtalelser af dem, der berøre et eller andet Spørgsmaal i dette berømte Tillæg, skulle have bindende Kraft for os under de Forhandlinger, der nu føres. Det gaa vi ikke ind paa. Vi gaa ind paa, at man undersøger gennem Jurister — men det ville de ikke have — deres Tillæg med Ministerens Beledning, for at vi kunne komme til Forstaaelse med hverandre om, hvad der er Lov i Lovet, thi da kunne vi maaste blive fri for den Slags Debatter. Det ærede Medlem har vist misforstaaet mig, naar han troede, at jeg, fordi jeg styder fra mig enhver Lod og Del i deres Tillæg, ikke vil have Leilighed til engang imellem at være den aarvaagne Samvittighed for de Herrer, naar de gaa meget for vidt, og i Kraft af de berømte hemmelige Forhandlinger tro at kunne faae os til alt Muligt. Nei, det har jeg aldrig givet Afkald paa. Vilde de Herrer have min Bistand til, at vi komme til Forstaaelse med hverandre om, hvad der er Lov, og hvad der ialtsald er det ordinære finansielle Udtryk for Lovens Konsekvenser, da skulde de baade ved Tintantsloven og her i fuldt Maal faae den. Men kommer man med Forklaringer om, at flere Følf, flere Kavalerister og Artillerister, ikke kræve væsentlig Mere, ikke i tilsvarende Forhold kræve Mere af Klæder, Vaaben og Heste, da er det i den Grad imod min Opfattelse, imod min simple Begrebsforstand, at jeg ikke kan følge dem. Det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) gjorde dernæst en Indvending imod, at der anstaffedes saa Meget til Fodfolket. I saa Henseende holder jeg mig naturligvis til de senere Forhandlinger derom. Jeg kan ikke negte, at det vedblivende interessere mig, at netop denne Indvending kommer fra det ærede militære Medlem, den militære Sagtynlige, de Militæres Ordfører her i Thinget i den Slags Sager, og jeg skal ved forskjellige Leiligheder søge at drage Nytte af den Anvisning, han der har givet; thi naar det i Anmærkningerne til Tillægsbevillingsloven fortælles, at man forlanger kun de væsentligste Munderingsstykker til de Udbelinger, der skulle undergaa Forandringer i personel Henseende, og kun 400 Skapper og Tornystre, idet 400 Stykker af hver Slags forudsættes i paakommende Tilfælde tagne fra Feltbeholdningen, og man heller ikke forlanger mere end 600 Sæt Munderingsstykker, idet man vil oversføre 100 Sæt fra hver af de hidtilværende 20 Liniebatailloner, men man desuagtet efter det ærede Medlems Mening forlanger for Meget, tror jeg, at, dersom vi kunne spare herpaa, maa vi virkelig paa mange andre Punkter kunne spare paa den Brugs- og Feltbeholdning, som her er Tale om at vi skulle have, ikke blot for Freds-, men ogsaa for Krigsbrug. Jeg skal derfor tage den ærede militære Ordførers Bemærkning angaaende dette Punkt ad notam til senere Leilighed. — Ved den høitærede Krigsministers Svar angaaende Anstæffelsen af Materiale til Munderings-sager og